

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 191.

Ottende Session.

52de Møde.

Lørdagen den 12te Februar.

(Forts.)

Tiemroth (fortsat): Maa jeg nu spørge ethvert Menneske, om dette er en Forbrydelse? Ja! det kan være en Forbrydelse, men det er jo ikke afgjort, at det er det, og man tiltalte dem altsaa for Noget, som man slet ikke vidste, om det var en Forbrydelse eller ikke. Dernæst tiltaltes de for at have faaet Kongens Sancttion til noget Saadant, men det maatte de jo, hvis de vilde gjøre Noget, og det var altsaa heller ingen Forbrydelse. Andet staaer der imidlertid ikke i Actionsbestimmelsen; ja, i Klagekriftet kom der en heel Deel mere ind, men derfor kunde ogsaa Forsvareren sige, og det var han nødt til at sige, at Anklageren var gaaet udenfor Actionsordenen. Man henstillede det jo formelig til Retten at bedømme det Punkt, hvorom man vilde, at den ikke maatte dømme, og siden har man klaget over, at Retten gjorde det. Dengang der her blev forhandlet om Rigetsrettsfagets Anlæggelse, sagde jeg, at den vilde have det Udfald den fik, men det var for døve Øren; man skulde have den Sætning ind, at naar Rigsdagen havde nægtet sit Samtykke, skulde Ministrene betale, en Sætning, der er saa umulig, at naar den tænkes gennemført, og Eiendomsbegrebet saaledes skulde bringes i Modsigelse med sig selv, saa havde den hele nuværende Civilisation ikke kunnet tænkes at bestaae. Denne Opfattelse af Eiendomsbegrebet og af Begrebet om Forretningsførelse

for Andre, som uadskilleligt forbundet dermed, er ikke Noget, som jeg selv har opfundet; thi det har existeret og er fremsat, ikke blot i den Civilisationsperiode, som gik forud for den nuværende, men endog i Civilisationsperioder, som ere tidligere end de europæiske, tidligere end den græske og romerske Civilisation. Alere da har den Forestilling existeret, at Begrebet om Forretningsførelsen nødvendigt er saaledes forenet med Eiendomsbegrebet, at man ikke kan stille det derfra uden at rokke selve dette Begreb; ja at dette selv saa ligefrem blev et Middel til Tyveri. Det er en meget gammel Sats, som i den senere Tid er kommen frem i en underlig Form.

En fransk Skribent (Broudhon) har skrevet en heel Bog om, at Eiendom er Tyveri „La propriété c'est le vol.“ Men han kunde aldrig have kommet til at skrive dette Værk, naar ikke virkelig de Rige og Mægtige i de forskjellige Lande havde benyttet deres Eiendomsret til at berøve Andre, hvad der burde være deres lovlige Eiendom; det var det, der tilsidst fremtvang den første franske Revolution, det er det, som endnu vedligeholder Slaveriet i Amerika, det er det, vi i Begyndelsen af det forrige Aarhundrede og tidligere her i Danmark have seet i Fremgangsmaaden mod Bønderne. Vil man altsaa have dette Princip slaaet rigtigt fast, for at det siden kan udvikle sig, og for at vi kunne komme til en saadan Tilstand, hvori et lille Parti i Folkethinget eventuelt kunde blive absolute Despoter, saa skal man gaae ind paa Udvalgets Forslag, men vil man ikke det, saa skal man forkaste Forslaget. Det er ogsaa i den Anledning, at jeg fornemmelig holder paa det Endringsforslag, som er tiltraadt af den sidste ærede Taler, hvortimod